

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

9 ноември 2017 година*

„Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирийската арабска република — Ограничителни мерки по отношение на лице, включено в приложението към решение — Продължаване на срока на действие на това решение по време на производството пред Общия съд на Европейския съюз — Искане за изменение на жалбата, направено в съдебното заседание, а не с отделна писмена молба — Член 86 от Процедурния правилник на Общия съд — Текст на български език — Отмяна от Общия съд на първоначалното решение, с което заинтересованото лице е включено в списъка с лица, спрямо които се прилагат ограничителни мерки — Изтичане на срока на решението за продължаване на действието — Запазване на предмета на искането за изменение на жалбата“

По дело C-423/16 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 1 август 2016 г.,

НХ, с местожителство в Дамаск (Сирия), за който се явява Ст. Коев, адвокат,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват И. Гюров и S. Kyriakoulou, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, J.-C. Bonichot (докладчик), Ал. Арабаджиев, S. Rodin и E. Regan, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 22 юни 2017 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: български.

Решение

- 1 С жалбата си НХ иска частична отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 2 юни 2016 г., НХ/Съвет (Т-723/14, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2016:332), с което Общият съд, от една страна, е отменил Решение за изпълнение 2014/488/ОВППС на Съвета от 22 юли 2014 година за изпълнение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 217, 2014 г., стр. 49) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 793/2014 на Съвета от 22 юли 2014 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 217, 2014 г., стр. 10), в частите, в които това решение за изпълнение и този регламент за изпълнение се отнасят до НХ, и от друга страна, е отхвърлил искането на последния за отмяна на Решение (ОВППС) 2015/837 на Съвета от 28 май 2015 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС (ОВ L 132, 2015 г., стр. 82).

Правна уредба

- 2 В член 44 от Процедурния правилник на Общия съд в редакцията му, приложима към производството, в което е постановено обжалваното съдебно решение (наричан по-нататък „Процедурният правилник на Общия съд“), се съдържа списък на езиците на производство пред Общия съд, сред които се намира българският език.
- 3 Член 45 от Процедурния правилник на Общия съд, който е озаглавен „Определяне на езика на производството“ и се намира в дял II, озаглавен „Езиков режим“, предвижда следното в параграф 1:

„В преките производства по смисъла на член 1 езикът на производството се избира от ищеца или жалбоподателя [...]“.

- 4 Съгласно член 78 от този правилник:

„1. При необходимост към исковата молба или жалбата се прилагат документите по член 21, втора алинея от Статута [на Съда на Европейския съюз].

2. Към искова молба или жалба, подадена съгласно член 272 ДФЕС на основание арбитражна клауза, която се съдържа в договор, отнасящ се към публичното или частното право, сключен от Съюза или за негова сметка, се прилага екземпляр от договора, който съдържа тази клауза.

3. Ако ищецът или жалбоподателят е частноправно юридическо лице, той прилага към исковата молба или жалбата актуално доказателство за своята правосубектност (извлечение от търговския регистър, извлечение от регистъра на сдруженията или друг официален документ).

4. Към исковата молба или жалбата се прилагат документите по член 51, параграфи 2 и 3.

5. Ако исковата молба или жалбата не отговаря на изискванията по параграфи 1—4, секретарят определя на ищеца или жалбоподателя разумен срок за представяне на посочените по-горе документи. Ако тази нередовност не бъде отстранена в определения срок, Общият съд решава дали неспазването на тези изисквания води до формалната недопустимост на исковата молба или жалбата“.

5 Член 86 от посочения правилник, озаглавен „Изменение на жалбата“, гласи следното:

„1. Когато акт, чиято отмяна се иска, е заменен или изменен с друг акт, който има същия предмет, жалбоподателят може преди приключване на устната фаза на производството или преди решението на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството, да измени жалбата, за да вземе предвид това ново обстоятелство.

2. Изменението на жалбата трябва да се извърши с отделна молба в предвидения в член 263, шеста алинея ДФЕС срок, в който може да се поиска отмяната на акта, обосноваващ изменението.

3. Изявлението за изменение съдържа:

а) изменените искания;

б) при необходимост — изменените основания и доводи;

в) при необходимост — доказателствата и доказателствените искания във връзка с изменението на исканията.

4. Към изявлението за изменение се прилага актът, обосноваващ изменението на жалбата. Ако актът не е представен, секретарят определя на жалбоподателя разумен срок, за да го представи. Ако тази нередовност не бъде отстранена в определения срок, Общият съд решава дали неспазването на това изискване води до недопустимостта на изявлението за изменение на жалбата.

5. Без да се предопределя съдържанието на решението на Общия съд по допустимостта на изявлението за изменение на жалбата, председателят дава срок на ответника за отговор по изявлението за изменение.

[...]“.

6 Съгласно член 102, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд:

„Секретарят изготвя протокол за всяко съдебно заседание за събиране на доказателства. Протоколът се подписва от председателя и от секретаря. Той представлява официален документ“.

7 Член 227 от Процедурния правилник на Общия съд предвижда, че този правилник има еднаква сила на езиците, посочени в член 44 от него.

Обстоятелствата, предхождащи спора, жалбата до Общия съд и обжалваното съдебно решение

8 Жалбоподателят е бизнесмен със сирийско гражданство, спрямо когото са приложени ограничителни мерки в рамките на Общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС). Неговото име е добавено в списъка в приложение I към Решение 2013/255/ОВППС на Съвета от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, 2013 г., стр. 14) с Решение за изпълнение 2014/488, както и в списъка в приложение II към Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия и за отмяна на Регламент (ЕС) № 442/2011 (ОВ L 16, 2012 г., стр. 1) с

Регламент за изпълнение № 793/2014. В жалбата си до Общия съд той иска отмяната на това решение за изпълнение и на този регламент за изпълнение в частите, в които те се отнасят до него.

- 9 Тъй като междуременно действието на Решение 2013/255 е продължено с Решение 2015/837, жалбоподателят иска и отмяна на последното чрез изменение на жалбата до Общия съд по реда на член 86 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 10 Той иска това изменение в съдебното заседание от 8 декември 2015 г., като поддържа, че е узнал за решението за продължаване на действието от устното становище на представителя на Съвета на Европейския съюз.
- 11 Общият съд уважава съдържащите се в жалбата искания за отмяна, но не приема за допустимо искането за изменение на тази жалба. Според него недопустимостта се дължи на обстоятелството, че това искане не е било представено с „отделна молба“ по смисъла на член 86 от неговия процедурен правилник.

Искания на страните пред Съда

- 12 Жалбоподателят иска от Съда:
 - да отмени обжалваното съдебно решение, доколкото в точка 2 от диспозитива на последното Общият съд е отхвърлил искането му за отмяна на Решение 2015/837,
 - да се произнесе по същество, като отмени Решение 2015/837 в частта, в която се отнася до него,
 - при условията на евентуалност да отмени обжалваното съдебно решение, доколкото в точка 2 от диспозитива на последното Общият съд е отхвърлил искането му за отмяна на Решение 2015/837, и да върне делото на Общия съд,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 13 Съветът иска от Съда:
 - да отхвърли изцяло жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

Доводи на страните

- 14 Жалбоподателят поддържа, че Общият съд неправилно не е взел предвид искането му за изменение на жалбата, което, макар да е направено устно в съдебното заседание, е закрепено в писмен вид преди приключване на устната фаза на производството, тъй като е отразено в протокола от съдебното заседание Той твърди, че по този начин, макар да не е бил подаден отделен писмен документ в прекия смисъл на думата, е трябвало да се приеме, че неговото искане за изменение на жалбата отговаря на изискванията на член 86 от Процедурния правилник на Общия съд. В допълнение посочва, че липсата на същинско писмено искане не е засегнала правата на насрещната страна и не е възпрепятствала работата на Общия съд.

- 15 Освен това жалбоподателят счита, че в обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е взел предвид особеностите на избора на език на производството, а именно български. В текста на Процедурния правилник на Общия съд на този език се използвало двусмислено понятие, което не включвало непременно изискването искането за изменение на жалбата да е направено с отделен писмен документ.
- 16 Освен това той твърди, че Общият съд е нарушил принципа на състезателност на производството, като не му е предоставил допълнителен срок, за да подаде искане за отмяна на Решение 2015/837, макар той да бил узнал за това решение едва в съдебното заседание.
- 17 Съветът посочва, че член 86, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд недвусмислено изисква подаването на писмено искане. Дори да се предположи, че текстът на този член на български език се отклонява в това отношение от текстовете на другите езици, споменатата институция счита, че текстът на посочения език не може да има преимущество. Това е така, защото според Съвета текстовете на всички други езици използват термини, които безспорно изразяват необходимостта от отделна писмена молба. Във всеки случай анализът на целия член 86 от този правилник в неговия контекст бил достатъчен да покаже, че не може да става дума за нещо различно от писмена молба, по-специално доколкото става въпрос за документи, „приложени“ към нея.

Съображения на Съда

- 18 В самото начало следва да се отбележи, че съгласно практиката на Съда исканията на страните се характеризират по принцип със своята неизменяемост (вж. по-специално решение от 11 ноември 2010 г., Комисия/Португалия, C-543/08, EU:C:2010:669, т. 20 и цитираната съдебна практика). Член 86 от Процедурния правилник на Общия съд представлява кодификация на вече съществуващата съдебна практика относно възможните изключения от този принцип на неизменяемост. Следователно съображенията на Съда в настоящото производство по обжалване важат само във връзка с тези изключения.
- 19 Следва да се припомни, че в преките производства член 45 от Процедурния правилник на Общия съд позволява на ищеца или жалбоподателя да избере езика на производството. В настоящия случай изборът на НХ в производството пред Общия съд, в което е постановено обжалваното съдебно решение, се е спрял на българския език, който неговият адвокат владее.
- 20 Пред Съда жалбоподателят поддържа, без това да се оспорва от Съвета, че текстът на член 86, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд на български език е двусмислен, в смисъл че обратно на текстовете на английски език („separate document“) и френски („acte séparé“) на тази разпоредба, текстът ѝ на български език не използва понятието „акт“, а понятието „молба“. Това понятие обаче не включвало непременно изискване за писмена форма, тъй като означавало по-общо волеизявление, което можело да бъде както устно, така и писмено.
- 21 Ето защо не може да се изключи, че тази двусмисленост е накарала представителя на жалбоподателя да приеме, че искане за изменение на жалбата, направено устно в съдебното заседание, в което според неговите твърдения е узнал за съществуването на решението, предмет на това искане, би било допустимо. Нещо повече, това впечатление на жалбоподателя може да е било затвърдено от обстоятелството, че посоченото искане впоследствие е било отразено в протокола от съдебното заседание, който съгласно член 102, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд представлява официален документ.
- 22 Ако Общият съд е считал, че така направеното искане за изменение на жалбата не е отговаряло на предвидената в неговия процедурен правилник форма, той най-малкото е трябвало да посочи на жалбоподателя грешката му и да му даде възможност да я поправи.

- 23 Всъщност, както генералният адвокат посочва в точки 33 и 34 от заключението си, макар за изменението на жалбата да е напълно основателно да се поставят известни формални изисквания, подобни изисквания не са самоцелни, а напротив — тяхната цел е да гарантират състезателния характер на производството и доброто правораздаване.
- 24 В това отношение самият член 86, параграфи 3 и 4 от Процедурния правилник на Общия съд предвижда, че неизпълнението на някои формални изисквания относно подаването на искания за изменение на жалбата не прави последните непременно недопустими. Същата свобода на преценка на Общия съд се открива впрочем по отношение на приложенията към жалбата, тъй като член 78, параграф 5 от този правилник предвижда възможност за отстраняване на нередовности по инициатива на секретаря, като, ако нередовността не бъде отстранена, Общият съд пак може да реши, че въпреки това жалбата остава допустима.
- 25 Това заключение не може да бъде надлежно оборено от представените от Съвета доводи, които се основават, от една страна, на обстоятелството, че единствено текстът на български език на Процедурния правилник на Общия съд съдържа посочената от жалбоподателя двусмисленост, и от друга страна, на практиката на Съда, според която необходимостта от еднакво прилагане и тълкуване на правото на Съюза изключва изолираното разглеждане на текста на дадена разпоредба на един от езиците, на които е съставена, а напротив, изисква нейното тълкуване с оглед на текстовете на всичките други езици в зависимост от волята на нейния автор (вж. в този смисъл решения от 12 ноември 1969 г., *Stauder*, 29/69, EU:C:1969:57, т. 3, от 17 юли 1997 г., *Ferriere Nord/Комисия*, C-219/95 P, EU:C:1997:375, т. 15 и от 15 октомври 2015 г., *Grupo Itevelesa и др.*, C-168/14, EU:C:2015:685, т. 42).
- 26 Всъщност, когато става въпрос за разпоредба от процедурния правилник на юрисдикция на Съюза, който впрочем е приет и на който е придадена еднаква сила на всичките езици на производство от самата тази юрисдикция съгласно член 227, параграф 1 във връзка с член 44 от този правилник, да се очаква от правните субекти да се позовават на текстовете на всички езици на посочения правилник, за да избегнат недопустимост в резултат на евентуално отклонение в неговия текст на езика на производството, би противоречало на тяхното право, произтичащо както от член 20, параграф 2, буква г) и член 24, четвърта алинея ДФЕС, така и от член 45 от Процедурния правилник на Общия съд, да се обръщат към съда на Съюза на избория от тях официален език.
- 27 Ето защо Общият съд неправилно е отхвърлил като недопустимо искането за изменение на жалбата на НХ единствено с мотива че не е било направено с отделна писмена молба, без преди това да покани последния да отстрани неговата нередовност.
- 28 Поради това точка 2 от диспозитива на обжалваното съдебно решение следва да бъде отменена, без да е необходимо да се разглежда другото основание на жалбата.

По искането за изменение на жалбата, направено в първоинстанционното производство

- 29 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз в случай на отмяна на решение на Общия съд Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това. В настоящия случай следва да се приложи тази разпоредба.
- 30 Съгласно постоянната практика на Съда и правният интерес на жалбоподателя, и предметът на спора не само трябва да са налице при подаването на жалбата, но и да продължават да съществуват, докато юрисдикцията обяви своето решение, тъй като иначе няма да има основание за произнасяне по същество. Това предполага жалбата да може чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала (решения от 19 октомври 1995 г., *Rendo и*

др./Комисия, C 19/93 P, EU:C:1995:339, т. 13, от 7 юни 2007 г., Wunenburger/Комисия, C-362/05 P, EU:C:2007:322, т. 42 и от 28 май 2013 г., Abdulrahim/Съвет и Комисия, C-239/12 P, EU:C:2013:331, т. 61).

- 31 В това отношение трябва да се припомни, че НХ иска по същество да измени първоначалната жалба пред Общия съд, насочена по-специално срещу Решение за изпълнение 2014/488, с което неговото име е включено в списъка в приложение I към Решение 2013/255, за да обхване с нея и отмяната на решението за продължаване на действието на посочения списък за още една година.
- 32 Поради обратното действие на отмяната на Решение за изпълнение 2014/488, постановена в точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, което е влязло в сила, тъй като жалбата, разглеждана в настоящото дело, се отнася само до точка 2 от диспозитива на това съдебно решение, обаче трябва да се приеме, че списъкът в приложение I към Решение 2013/255 никога не е включвал името на жалбоподателя.
- 33 Поради това последният не може да извлече никаква полза от отмяната на Решение 2015/837 за продължаване на действието на този списък, надхвърляща ползата, която е могъл да получи с отмяната на Решение за изпълнение 2014/488, с което неговото име е вписано там.
- 34 Ето защо липсва основание за произнасяне по направеното от НХ в първоинстанционното производство искане за изменение на жалбата.

По съдебните разноски

- 35 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски.
- 36 Съгласно член 138, параграф 1 от този процедурен правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 37 След като НХ е направил искане за осъждането на Съвета и последният е загубил делото, същият следва да бъде осъден да заплати освен направените от него съдебни разноски и съдебните разноски, направени от НХ както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Отменя точка 2 от диспозитива на решението на Общия съд на Европейския съюз от 2 юни 2016 г., НХ/Съвет (Т-723/14, EU:T:2016:332).**
- 2) Липсва основание за произнасяне по направеното от НХ пред Общия съд на Европейския съюз искане за изменение на жалбата.**
- 3) Осъжда Съвета на Европейския съюз да понесе направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от НХ както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване.**

Silva de Lapuerta

Bonichot

Арабаджиев

Rodin

Regan

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 ноември 2017 година.

Секретар
A. Calot Escobar

Председател на първи състав
R. Silva de Lapuerta